

Протокол

№

гр. София, 17.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 17.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Лилия Кариева, като разгледа дело номер **4597** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11:30 часа:

ИЩЕЦЪТ Ю. Р. А. – редовно уведомен чрез адвокат С. Г. за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. Г., с пълномощно по делото.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА писмен отговор от 27.06.2025 г. от ГДИН към Министерство на правосъдието, Затвора - [населено място], във връзка с получена призовка, с което уведомяват съда, че Ю. Р. А. е освободен на 04.02.2025 г.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ на НАКАЗАНИЯТА – редовно уведомен, се представлява от юрк. Н., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се представлява от прокурор К..

СВИДЕТЕЛЯТ М. М. - ИНСПЕКТОР СДВР 1 -ва група и 4 -та група – редовно призован, не се явява.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба от 14.07.2025 г. от М. М. – инспектор социална дейност и възпитателна работа в затвора [населено място], призована в качеството на свидетел за о.с.з. на 17.07.2025 г., с която уведомява съда, че от 16.07.2025 г. до 18.07.2025 г. е платен годишен отпуска, поради което не може да присъства в съдебно заседание.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

СЧИТА, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба, с приложени писмени доказателства и направени доказателствени искания.

ДОКЛАДВА определение на съда от 25.06.2025 г., с което е посочен предмета на делото, конституирани са страните, разпределена е доказателствената тежест, дадени са съответните указания във връзка с нея.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба, изпратен от ответника.

ДОКЛАДВА, че с Определение от 25.06.2025 г., съдът е допуснал при режим на призоваване един свидетел по искане на ответника - инспектор М. М.-инспектор СДВР на 1-ва и 4-та група, с показанията на която ще се доказва законосъобразното третиране на ищеца, както и че допуснат по искане на ищеца един свидетел при режим на довеждане, чрез който ще се доказват твърдените вреди.

ДОКЛАДВА писмен отговор от 27.06.2025 г. от ГДИН към Министерство на правосъдието, Затвора - [населено място], във връзка с получена призовка уведомяват, че Ю. Р. А. е освободен на 04.02.2025 г.

ДОКЛАДВА определение на съда от 26.06.2025г., с което е отменено определението за насрочване в частта за провеждане на съдебното заседание чрез видеоконферентна връзка, предвид освобождаването на ищеца от СЦЗ, за което страните са уведомени.

ДОКЛАДВА становище от 30.06.2025 г. от ГДИН към Министерство на правосъдието, с което приложено изпращат материалите приложения към писмения отговор с копие за ищеца. Молят да се призове за насроченото съдебно заседание д-р М. Т. – директор на МЦ в затвора [населено място]. Представят и молят да се присъединят към доказателствата по делото сведения от инсп. М. М. с приложен график за дневния режим и разпределението на времето на настанените на територията на 1-ва група при затвора [населено място].

ДОКЛАДВА становище от 04.07.2025 г. и от 07.07.2025 г. от ГДИН към Министерство на правосъдието във връзка с указания на съда, приложено изпращат получени от затвора [населено място], медицинска справка, копие от здравния картон на Ю. А., извлечение от медицинския журнал, извлечение от Книга за медицинските прегледи и извлечение от Книга за наказателна килия.

ДОКЛАДВА молба от 14.07.2025 г. от М. М. – инспектор социална дейност и възпитателна работа в затвора [населено място], призована в качеството на свидетел за о.с.з. на 17.07.2025 г., с която уведомява че от 16.07.2025 г. до 18.07.2025 г. е платен годишен отпуск, поради което не може да присъства в съдебно заседание.

АДВ. Г.: Поддържам исковата молба. Поддържам направените с исковата молба доказателствени искания. Нямам възражения срещу доклада. Водим допуснатия ни свидетел. Не възразявам срещу направеното искане за разпит като свидетел на д-р М. Т..

ЮРК. Н.: Оспорвам исковата претенция. Поддържам подадения писмен отговор. Моля да приемете представените с няколко молби писмени доказателства съгласно указания на съда. Поддържам искането си за допускане на свидетел д-р М. Т. - директор на МЦ в затвора [населено място].

ПРОКУРОР К.: Да се приемат представените доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ НАМИРА, че представените до момента документи следва да бъдат приобщени като доказателства по делото, поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРОЧИТА и ПРИЕМА всички представени до момента доказателства.

СЪДЪТ с оглед направеното изявление от страна на ищеца, че водят допуснатия при режим на довеждане свидетел по искане на ищеца, указва да осигури свидетеля за разпит в съдебната зала.

В залата се въведе свидетелят.

СЪДЪТ СЧЕМА самоличността на свидетелите по представени лични карти, както следва:

Р. К. А., на 44 години, неосъждан, без дела със страните. Аз съм майка на Ю. Р. А..

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА свидетелите за наказателната отговорност, която носят съгласно чл. 290, ал. 1 от НК за лъжесвидетелстване и правото да откаже да отговори на въпроси, доколкото ищецът е в роднински взаимоотношения със свидетелката.

Свидетелят обеща да каже истината и разбира наказателната отговорност.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Р. К. А..

На въпроси на АДВ. Г., свидетелката отговори:

Със сина ми сме в много добри взаимоотношения -той всичко си споделя с мен. Той страда от психични заболявания още от юношеска възраст има депресия. Ходихме по психолози, взимаше леки антидепресанти, мина и отмина. След това стана това със затвора, с килиите там пак тежко го понесе, но впоследствие като дойде време за това да го заключат неправомерно. Преди това беше затворен в една стая наречена от тях „буфер“, което му се отрази много зле. Почти спря да се храни, отслабна много. След това в СЦЗ, изкара още пет дни там също бяха много тежки условията - тъмнина, влага, също не се хранеше добре. Казваше ми, че е с депресия и имал нужда от помощ. Те естествено казаха, че там депресиите не се лекуват така, ще му мине в килията.

Престоя в наказателната килия той ми разказа, че едвам го е издържа и че ако не е било заради мен да живее, не искал да живее, възпирало го е това, че много ме обича. По време на престоя му там той не е получил медицински грижи от психиатър за своето състояние. Докато е бил там той се е затворил в себе си, отказвал е след това да общува с другите момчета след като го върнаха в К., поради притеснението да не бъде пак набеден и това си му остана и до ден днешен, не търси контакти с хората. Беше много притеснен и уплашен когато трябваше да го изпратят в наказателна килия, получаваше паник атаки и тревожност. Престоят в изолация в наказателната килия оказва влияние и върху нашите взаимоотношения. Когато исках да му кажа нещо, да го попитам нещо лично или конкретно между нас той започва да изпитва агресия и да ми повишава тон, което преди това никога не е било. Поради това нещо го помолих и много трудно прие да ходим отново на психолог и на психиатър. След края на този изолационен период той все още не може да стабилизира психологическото си състояние, все още е затворен, подтиснат и отказва да контактува с хора.

АДВ. Г.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на ЮРК. Н., свидетелката отговори:

Имам медицински документи вкъщи, че преди това синът ми е бил с депресия, че е посещавал психолог. Психичните му проблеми се изразяваха в тревожни мисли, паник атаки, потиснатост, не иска да се храни, не иска да общува. Не е агресивен, но на моменти ставаше много избухлив, като

му се зададеше например някакъв въпрос и той избухваше от най-малкото. Това е било провокирано най-вероятно защото имахме проблеми в семейството аз и баща му. Тогава той беше в юношеска възраст и ги приемаше по-сериозно нещата, по-надълбоко, емоционално. Още от тогава има проблеми, но те бяха подтиснати и той беше добре във времето, взимаше си антидепресанти, след това пак преборихме на приливи и отливи, но това сега му помогна много да не общува с хора и да се затвори много в себе си. Аз не съм виждала какви са условията в мястото за лишаване условия, но той каза, че е имало страшно много влага, че почти е било мокро, било е адски студ и тъмница. Изкарвали са ги за някакво време (един час или по-малко от час) навън и след това пак обратно. Той ми е разказвал как се е задушавал вътре, от самата обстановка как е правил задушаване, паник атаки и казваше, че имал чувството, че всеки момент ще умре и ще му спре сърцето. Не е подавал молби да бъде прегледан.

На въпроси на АДВ. Г., свидетелката отговори:

Той ми е разказвал, че условията в К. са по-добри от условията в СЦЗ, там е имало дори две момчета, с които си общуваше повече с тях, които след това и с тях спря. Въобще не искаше да контактува с никой и се затвори в килията докато си излежи присъдата.

ПРОКУРОР К.: Нямам въпроси към свидетелката.

На въпроси на СЪДА, свидетелката отговори:

Синът ми беше в тази изолация в края на месец декември. Първо беше затворен в К. за дванадесет дни в „буфер“, което там не го водят наказание, не знам какво е, попитах го какво ще рече „буфер“ и той ми отговори, че това е малка стая. Не помня периода и на коя дата, но беше зимно време, месец декември, два месеца преди излежаването на присъдата. Изтърпяването на наказанието изолиране в наказателна килия беше в СЦЗ. Той постъпи в затвора на 20.12.2024 г. Беше осъден за шофиране под влияние на марихуана. Първо го взеха и го прибраха в Централния затвор, в някаква чакалня, а след това го преместиха в К. на свободен режим.

По време на престоя му в затвора той не приемаше лекарства освен такива за грип и за настинка, които съм му носила. Синът ми имаше проблеми в юношеска възраст и пиеше лекарства - антидепресанти, но след това ние ги спряхме и поради тази причина по време на престоя му в затвора той не пиеше нищо от тези лекарства, пиеше само за грип и подобни. По време на постъпването му в затвора той не е предупредил лекаря при прегледа, че е приемал лекарства за психично здраве. Отказал е да каже на самия лекар, но като беше в СЦЗ и като се чувстваше зле и каза на самия надзирател, че изпитва паник атаки, задушаване и че му е зле той го прие с насмешка и каза, че нямало лекар за такова нещо там. За тези оплаквания на сина ми разбрах още като се виждахме след това на свиждане. Това беше на свиждането след като го пуснаха от карцера. Имахме едно неделно свиждане горе-долу да е било началото на януари, а и нали имахме телефонни обаждания, питам го как е, отговаря ми на две на три, доколкото е възможно да не ме тревожи и мен, но след като излезе вече седнахме и си поговорихме и той си ми сподели с подробности.

На въпроси на ЮРК. Н., свидетелката отговори:

По време на престоя му в наказателна килия се чухме два пъти по телефон, доколкото е имало някой да му даде карта да говори по телефона във времето докато са ги пусkali на каре.

На въпроси на СЪДА, свидетелката отговори:

По време на тези телефонни разговори той ми се оплакваше, казвал ми е че е много влажно и много студено.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ освободи свидетеля.

ЮРК. Н.: Поддържам доказателствените искания.

СЪДЪТ с оглед поддържането на доказателствените искания от страна на ответника и изразеното становище от страна на ищеца НАМИРА за необходимо да бъде допуснат като свидетел по делото д-р М. Т. – директор на МЦ в затвора [населено място], който да бъде призван за следващо съдебно заседание.

Предвид гореизложеното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА в качеството на свидетел д-р М. Т. – директор на МЦ в затвора [населено място], който да бъде призван за следващо съдебно заседание.

С ОГЛЕД НЕЯВЯВАНЕТО на допуснатата като свидетел М. М., НАМИРА за необходимо същата да бъде призвана за следващо съдебно заседание.

АДВ. Г.: Поддържам искането за назначаване на съдебно-психологична експертиза.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ ще се произнесе по искането за допускане на съдебно-психологична експертиза след разпита на двамата свидетели.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

За събиране на доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 02.10.2025 г. от 10:00 часа, за която дата и час страните – уведомени от днес.

Да се призват двамата свидетели от СЦЗ - д-р М. Т. и М. М..

Съдебното заседание приключи в 11:47 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: